

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 8. STYCZNIA ROKU 1799. we WTOREK.

z Londynu dnia 7. Grudnia.

P. Tomasz Grenville brat sekretarza stanu wysłany jest z ważnymi zleceniami do Berlina i Wiednia. Po czym obejmie urząd posła przy dworze Berlińskim na miejsce P. Elgin, który do Konstantynopola jest przeznaczony. Lord Elgin wyjedzie do Konstantynopola w charakterze nadzwyczajnego ambasadora i będzie mieć przy boku swoim okazalą swię, zabierze także z sobą portrety króla i królowy, robią teraz dla niego serwis srebrny za 5000. funtów. Poselstwo jego będzie służyć za dowód naszego szczerzego ku Porcie poważania. — G. Pichegru był nie dawno przytomny na sefście izby wyższej. Właśnie stanął pomiędzy Statuderem i książęciem d'York. — Pitt oświadczył bankierom starającym się o dostarczenie pieniędzy skarbowi, iż będzie potrzebował 14. millionów dla Anglii, a 2. mill. dla Irlandyi. Do czego nie żąda kredytowej summy jak pułtrzenia miliona. Zapytany, czy ta summa na zagraniczne subfidia jest przeznaczona, odpowiedział, iż to zależy od okoliczności, i że podług nich może to wszystko być lub nie być. Jeżeliby plan do rozszerzenia portu Londyńskiego przyszedł do skutku, na owczas skarbu przeziaki czas dochodów z tego byłby pozbawiony, a w tym przypadku deficit od dwóch millionów musiałby przez pożyczkę zastąpić. „Nakoniec doniosł niespodzianie, iż teraz tylko 3. millionów potrzebuje, a resztę pożyczki na dzień 22. Lutego odkłada, gdyż na owczas lepszego targu się spodziewa. Bankierowie nie byli kontenci, gdyż spekulacyą na całą pożyczkę czynili. — Wspomnioną pożyczkę od 3. millionów zawarł Pitt z domem Boldero. — Tutejsze dzienniki zapewniają, iż wyprawiony w Wrześniu agent Francuski do pułnocnej Ameryki z propozycjami do ugody, szczęśliwie tam przybył, i bardzo dobrze przyjętym został. — Jest tu nowa tajna wyprawa w gotowości, i wkrótce 8. regimentów kawalerii i niektóre korpusy piechoty są w tej mierze przeznaczone. Cel i jednak wyprawy nie jest wiadomy. — Rozchodzi się tu wiadomość, iż armia G. Buonaparte pod Kairem pobita została, iż jednak w tym zdarzeniu 16,000. Turków życie utraciło. — Wyspa Minorca ma być zajęta przez nasze wojska. Czyli Malta królowi Neapolitańskiemu dostanie się po odebraniu jej Francuzom, jeszcze nie wiadomo. Korfu i inne wyspy dawniej Weneckie mają należeć do Austrii, jeżeli ta przystąpi na nowo do związku przeciwko Francyi. — Cztery regimenty odebrały rozkaz z Irlandyi udać się przez Szkocyą do Anglii. — Lord Macartney miał umrzeć w przykładu dobrej nadziei. — Klub Whig odbywał w tych dniach posiedzenie swoje, na którym P. Fox miał mowę stosowną do okoliczności. Oświadczył w niej, iż nie lądził pożytkiem zyskując się na sefście parlamentu, gdyż bytność jego żadnego pomysłu nieprzyniosłaby skutku, zapewnił na koniec, iż zawsze zasadom swoim wiernym pozostanie. — Podług ostatnich wiadomości z Malty, załoga Francuska nie ma wynosić iak 3000. ludzi, do których kilku także Maltańczyków należy. Francuzi mają 2 okręty liniowe, 3. fregaty 4. baty kanonierki, i niektóre małe wojenne okręty w Malcie. Maltańczykowie zaś mają mieć 6 obozów na wyspie, brakuje im jednak na amunicyi, bombach etc. Z Neapolu żadnej nie odbierali pomocy. — G. Köhler i inni officerowie Angielscy w służbę Turcką wchodzący, wyjechali już żąd przez Hamburg do Konstantynopola. — Podług pism Hollenderskich, Moskwa ma odbierać subfidii od Anglii 100,000. funtów.

PARLAMENT.

Na dniu 3. P. Pitt podał izbie niższej następujący

plan skarbowy. Wydatki na rok terazniejszy są w takowym sposobie.

Marynarka 120,000. ludzi	- 8. mill. 400,000. funt:
Nadzwyczajne na nią wydatki	- 5. - 242,000. - - -
Wojsko	- 8. - 840,000. - - -
Inne części rządu	- 6. - 788,000. - - -
W ogóle	- 29. mill. 270,000. funt:

Dla zastąpienia tych wydatków brakowało ministrowi 10 millionów, które chciał załonić przez podatek nałożony na wszelkie dochody 200. funtów przenoszące, lepsze ułożenie tary domów, i pożyteczniejsze urządzenie przedaży tary gruntowej. Powszechna przeto taxa po 10. od sta na wszelkie dochody każdej osoby, czy to z dóbr czy to z prowizji od kapitałów, czy to z zysku iakiegokolwiek, lub handlu pochodząca, jest teraz dziennym porządkiem Parlamentu. — P. Pitt popierając tę nową taxę przy końcu mowy swojej wyraził, „Przez takową uchwałę, zaspokoiemy potrzeby tegoroczne, wprzeciągu tegoż samego roku, a przez to nie staniemy się ciężarem naszym potomkom, gdyż nie pomnożymy ogromu długów. Kiedy tym sposobem kapitał narodowy utrzymywaliśmy będzie, upadające fundusze będą tym czasem zmniejszać i umarzać dług narodowy. Nie wątpię, iż senat Brytański przyjmie mój wniosek, w tym czasie osobliwie, kiedy obce narody podporę w nas i oswobodzicieli swoich upatrują. Odnas zawisło stanowiąc los Europy. — P. Tierney. Dziwię się bardzo nad podanym dopiero planem. Pieniądze, które mamy dla ministra uchwalić, 2. millionami funtów przenoszą wydatki przeszłoroczne, i chciałbym wiedzieć czy P. Pitt jeszcze w tym roku drugiego Budgetu nieotworzy. Taxę na dochody, na mocy której każdy powinien podać co zarabia, uważam iak jeden z najmniejbezpiecznych środków w państwie handlowym. Jest to podług mnie rodzaj inkwizycji. W ciągu 5. lat ostatnich P. Pitt przez pożyczki wyciągnął 150 millionów. Ale na coż się to wszystko przydało. Mówi wprawdzie minister, iż honor Europy jest obrazony, i że teraz nadeszła pora upokorzenia nieprzyjaciela. Ale coż za korzyść z tej mowy? Przez pokój tylko jedynie bezpieczeństwo państwa Brytańskiego utrzymać być może. Mówią, iż z stony naszej znowu wyprawy przedsięwzięte zostaną, ale na coż się to wszystko przyda, jeżeli szczególnie nie będą miały w zamiarze obronę państwa Brytańskiego. Wreszcie przewiduję, iż terazniejszy plan skarbowy ministra, jest tylko poprzednikiem drugiego, który w terazniejszym ciągu parlamentu poda. — P. Pitt odpowiedział, iż P. Tierney myli się w zdaniu swoim, i że mowa jego nie podobnego nie okazuje. — Cała opozycja mocno opierała się taxie na dochody, wyśławiając ją ciemną i przynoszącą cios kupcom, rękodzielnikom, rzemieślnikom. — Gdy potem w prowadzony został przez ministra projekt lepszego urządzienia tary domów, P. Robert Clayton stanął z opozycją i rzekł: Dać głos za pomnożeniem marynarki, ale nie wojska, gdyż jestem przeciwny wszelkim związkom naszym z obcemi mocarstwami. Przypuszcza, iż nie mieszkając pod ciężką karą, do odkrywania kommissarzom taxow najsłabszych okoliczności majątków, pociągnie za sobą bunt i wszelkie nieszczęścia.

z Paryża dnia 18. Grudnia.

W Arsenatach Turcyjskich wojska nasze znalazły 1800. armat i 15,000. sztuk broni. Król zstawił kasę swoją od 6. millionów. Sekretarz legacji Marivaux przybył kurjerem doniosł o wzywkach szczegółach rewolucyi. Król na mocy konwencji zawartej z Generałem Joubert, wyjechał na dniu 9. Grudnia do wyspy Sardynii. Wziął z sobą całą familią i osoby które chciał mieć w swiecie swojej. Na dniu 6. Grudnia w wieczor o godzinie 5. za-

pewniono się wprzód o osobie Króla i całym dworze jego. Kommiendanci Królewscy w rozmaitych twierdzeniach Piemontskich złożeni i aresztowani zostali. — Mówią iakoby Neapolitańczykowie znowu opuścić Rzym byli przymuszeni, nie ma jednak jeszcze raportów urzędowych. — Z Paryża znowu kurjera do Wiednia wyprawiono. — Propagator mówi, iż Generał Berthier jest w drodze nazad do Paryża, i że na trzy dni przed odeszłym świeżo z Alexandrii kurjerem wyjechał. Miałto które Buonaparte w Delta budować rozkazał, ma się nazywać Buonaparte Polis (miało Buonaparte).

Redaktor urzędowy zawiera w sobie następujące uwagi nad negocjacjami w Raftad. Zasady negocjacji Raftadzkich już od dawnego czasu były płożonemi, i oznaczona wspólna między Francją i Rzeszą granica, sekularyzacje umówione były iak sposób indemnizacji, i przed przystosowaniem onych nie zostawało już iak tylko ułożyć niektóre szczególne punkta między Narodami Francuzkim i Niemieckim. Tym czasem negocjacja zaczęła z większym postępować oporem. Sprzeczano się więcej o wniołki, niżeli o zasady, a upór Deputacyi zdawał się zmierzać do cofnięcia już uczynionych umów. Im więcej Rząd Rzplta okazywał łatwości, tym bardziej Rzesza stała się wymagającą, a ta nielichana przeciwność umiarkowania zwycięzcy, i pretensyj zwyciężonego, trwała od trzech miesięcy, przez które pełnomocnicy Rzplty postępując wolnym krokiem za obradami Kongressu, wyczerpali wszystkie sposoby perswazyi. Należało nareście zakończyć te próżne namysły. Ultimatum Rządu Francuskiego podane zostało dnia 6. Grudnia, i dano Deputacyi sześć dni do odpowiedzi. Pomimo usiłowań, które czyniono na przeszkodzenie skutkom tej determinacji, wtrącając powątpiewania o jej niezmienności, została jednak całkowicie uzupełnioną, i dowiadujemy się, iż dnia 10. t. m. Deputacya Rzeszy ułożyła i natychmiast przekała ministrowi cesarowskiemu swoje conclusum, przez które przystępuje bez warunku do ostatnich Not Legacyi Francuskiej. Nie dostała już więcej iak tylko ratyfikacyi cesarskiej; byż może, iż zostanie odmówioną iak się to już nie kiedy widzieć dało, lecz w tak decydującej okoliczności, jeżeli przedsięwzięcie Rzeszy jest nieodmienne, otrzyma zapewne to potwierdzenie, lub się bez niego obyć potrafi.

Bywający Xże Karol Hefski, który umieszczał wiele dyplomatycznych artykułów w dziennikach Przyjaciół Praw i Wolnych ludzi, odebrał od Ministra Polityki rozkaz, ażeby wkrótce iak cudzoziemiec oddał się z krajów Rzeczypospolitej. Odpowiedział na to, iż stał się obywatelem Francuskim, iż w obcych krajach byłby bez żadnego do utrzymania się sposobu, i żądał ażeby był sądzonym. Pozwoleniu mu więc mieszkać o 30. mil. od Paryża.

Dnia 19. Grudnia.

Pisma urzędowe ryczące się opanowania Piemontu.

W głównej kwaterze w Turynie dnia 19. Frimaire (9. Grudnia) Roku 7. — Generał kommandujący armią Wojska.

Z powodu zrzeczenia się przez J. K. Mość jego władzy, i rozkazu danego swoim poddanym, ażeby byli posłusznymi tymczasowemu rządowi, który będzie przez Generała Francuskiego postanowiony; Zważywszy iż dla zapewnienia spokojności i szczęścia Piemontskiego ludu, nie może być nadto troskliwym w wyborze osób, które przez swoje dowiedzione talenta, przez uznane cnoty i przychylność do pomyślności kraju, dają najsłabsze dowody przywiązania do dobra publicznego, i gorliwości iaką okazują w dopełnianiu świętych obowiązków które im będą powierzone, stółownie do zamiarów Rządu Francuskiego, rozkazuje: Art. I. Rząd tymczasowy administracyi-

ny Piemont skłóconym będzie 15. członków. — II. Członkami tymczasowego Rządu mianowani są OOb. Favrat, Botton, St Martin de la Motte, Fasella, Bertolotti, Bosi, Colla, Fava, Bon, Galli bywsiy Prezydent Kameralny, Braida, Cavalli, Baudiffon, Professor Prawa, Rocci bywsiy sekretarz stanu, Sartoris lekarz. — III. Członki tymczasowego Rządu mają sobie powierzone wszystkie części Rządu, i nominacyą do wszystkich wakujących urzędów cywilnych. General kommanderujący zostawia sobie nominacyą municypalności miast i fortec, które zostaną zajęte przez wojska Francuzkie. — IV. Członki tymczasowego Rządu dawać będą na Radzie swoje zdania we wszystkich powszechnych interesach. — V. Podzielić się na wydziały dla naradzania się o rozmaitych częściach administracyi i policyi. — VI. Nie będzie mogła być wydana żadna rezolucya bądź w interesach publicznych, bądź w tych które będą rozstrząsane w wydziałach, iak tylko zupełną zdań większością. — VII. Skoro tylko członki tymczasowego Rządu będą instalowane, natychmiast zatrudnią się wraz z Agentami lub Officerami Francuzkimi na ten koniec wyznaczonemi, około weryfikacyi rozmaitych kalsow publicznych, i rozkazują sobie oddać archiwa rozmaitych departamentow administracyi Krolewskiej. (podpisano) JOUBERT.

W głównej kwaterze w Turynie 22. frimaire (12. Grud.) Joubert G. Kom: do Dyrekt: Wykonawczego.

Ob. Dyktorowie. Donoszę wam, iż dnia 21. (11.) został posłanowiony Rząd tymczasowy. — Zostawiam waszemu ambasadorowi, obecnemu tej okazy, ceremonii, prześlanie wam iey interesujących szczegółów. Wszystkie listy, które odbieram z Piemontu, zapewniają mnie o zupełnej spokojności, i powszechnym ukontentowaniu. Municypalności instalowane są we wszystkich główniejszych miastach, a wojska Piemontskie, które tam są rozstawione, ubiegają się do odbierania moich rozkazów. (podpisano) JOUBERT.

Redaktor dzisiejszy ogłasza depesze G. Championnet, których w wczorajszym numerze krótki tylko położył wypis. Datowane są z głównej kwatery w Terni d. 15. Frimaire (5. Grud.) — Ob. Dyktorowie. Od bitwy pod Terni i Porto-forno, spodziewałem się codziennie napaści od Neapolitańczyków, i mocno mnie ich nieczynność dziwiła, lecz oni użyli tego czasu na połączenie rozproszonych swoich wojsk, i wyłanie ich na moje prawe skrzydło. W rzeczy samej G. Macdonald atakowany był dnia wczorajszego w swoim obozie przy Civita-Castellana przez 5 kolumn wyszłych z Bacano: Siła nieprzyjacielska składała się z 40. tysięcy ludzi. G. Macdonald ze wszech stron otoczony, dał dowody wielkich swoich talentów; przyjął on ten atak z tą odwagą, iaką zaszczyca człowieka mocnego charakteru, a przez swoje zręczne rozporządzenia, pomieszał zamiary nieprzyjacielskie. G. Kellermann dowodzący jego przednią strażą, postawiony naprzód ku Nepi, atakowany był przez naysilniejszą kolumnę idącą z Monterosi, która na niego z wielką nderzyła natarczywością. Ten General miał tylko z sobą 3 szwadrony 19. regimentu strzelców konnych; 2. armaty polowe, trzeci batalion 15. regimentu lekkiej piechoty, i wszy batalion 11. pułbrygady. Ta garstka wojowników rozprędziła kolumnę nieprzyjacielską z 8. tysięcy ludzi złożoną; zostawiła na placu zabitych lub rannych 400. Neapolitańczyków; zabrała 15. armat różnego kalibru, 30. wozow ammunicyjnych; 2000. jeńców, między którymi 50. officerow, i wielu naysilniejszej rangi; chorągwie, sztandary, do 600. koni lub mułow, kaski wojenną, 3. tysiące karabinow, wszystkie bagaże, i obozowe sprzęty; upędził się za nieprzyjacielem aż do Monterosi, gdzie iego żołnierze niezmiernie zyskali zdobycze, Talenta i odwaga G. Kellermann nadto są znaczne, ażeby się tu z próżną rozwódzić pochwałą. Szefa szwadronu Bru, który przez swoją dzielność i odwagę doskonale wspierał G. Kellermann, mianowałem szefem brygady 19. regimentu strzelców konnych. Upraszam was o potwierdzenie tej nominacyi tym bardziej, iż G. Humbert kommandant tego regimentu umarł w Rzymie w dzień naszego z tego miasta wyjazdu. Szef brygady Lahur przeszkodził drugiej kolumnie nieprzyjacielskiej przejścia przez Rigniano. — Trzecia kolumna pogromiona została w momencie gdy się przedzierała przez Fabrica ku S. Maryi di Falari. Pewny General na czele swojego le-

gionu i legionu Rzymskiego z 13. batalionu 30. brygady wojennej, dwóch szwadronow 16. regimentu dragonii, iednej kompanii 19. regimentu strzelców konnych, i z 3. ma polowemi armatami, zabrał nieprzyjacielowi 8. sztuk armat, 15. wozow ammunicyjnych, i 50. jeńców między którymi dwóch wyższych officerow. Noc zakończyła bitwę, i zdaie się, iż Neapolitańczykowie utracili wielką liczbę ludzi. Legion Rzymski, który się pierwszy raz w ogniu znajdował, doskonale swoją powinność wypełnił. Następnie opisanie skutkow tej bitwy i pochały officerow. Pokazuje się z tego listu, iż 5. t. m. główna kwatera armii Francuzkiej znajdowała się w Terni, prawie lkrzydło w okolicach Civita-Castellana, i że od 30. p. m. do 4. t. m. obiedwie strony zostawały w bezczynności.

Dnia 20. Grudnia.

Redaktor dzisiejszy ogłasza następujące Pisma:

Wypis z Dziennika armii Wschodu z głównej kwatery w Kairze od 17. Września roku 6go do 17. Października roku 7go.

Dnia 14. — General kommanderujący rozkazuje, ażeby iednej z główniejszych ulic Kairu dane było imię Petit-Touars. — Lekarze Egipsy ogłosili ostrzeżenie zawierające w sobie przepisy używania kąpeli. Od d. 3. Lipca, do d. 17. Sierpnia, nie pokazały się inne choroby, iak tylko dysenterya i zapalenie oczow, lecz obiedwie te choroby nie miały szkodliwych skutkow, i przez ten wszystkie czas nie umarło iak około 30. chorych. — Rozkaz pod d. 16. wydany jest, z powodu przypadkow wynikających z przedkiego iędzenia po ulicach Kairu. — Rozkaz d. 20. I. Dnia 1. Października zwołane będzie powszechne zgromadzenie znacniejszych mieszkańców, z trzech Prowincyjow. — II. Złożona będzie Deputacya z trzech ludzi prawnych, z 3ch kupcow, z 3ch Fellas Szejkow, i szefow Arabow. — III. Prowincya Alexandrya dostawi iedną deputacyą; Prowincya Rozetta iedną; Damietta i. Garbie i. Charkie 2. Menouff 2. Mamaura i. Kelionb i. Bahire i. Gizeh i. Alsieli i. Behenefi i. Fayoum i. Miniet i. Manselont i. Cirge i. Kair 3. — IV. Generalowie kommanderujący w Prowincjach wybierają pomienione osoby między mieszkańcami którzy mają naysilniejszy wpływ nad ludem, oraz dyktyngującemi się przez oświecenie, talenta, i przez dobre przyjęcie Francuzow; starać się będą ażeby nie wyznaczali żadnego z tych, którzyby się otwarcie przeciw nam oświadczyli; przesłać mi ich imiona.

(Podpisano) BUONAPARTE.

Rozkaz dnia 22. Buonaparte General kommanderujący rozkazuje: Art. I. Wszyscy młodzi Mamelukowie mający więcej nad 8. lat, a mniej nad 16. wszyscy młodzi chłopcy biali lub czarni, którzy byli niewolnikami Mamelukow, i którzy przez nich opuszczeni, pozostali się u różnych prywatnych osob, w pięć dni po ogłoszeniu niniejszego rozkazu, zostaną oddani i przystawieni do kommandanta miasta. — II. Kommandant miasta odeszle ich do korpusu garnizonowego, opisanie ich odeszle do generalnego sztabu, który ich umieści po różnych korpusach armij po 9. do każdego batalionu, a po 4. do szwadronu. — III. We 24. godziny po umieszczeniu tych dzieci w batalionach, szefowie każą ich ubrać w mundury korpusow; młodzi nad 14. lat użyci będą za doboszow. (podpisano) BUONAPARTE.

Rozkaz dnia 24. General kommanderujący zaleca ściśle wykonanie swego rozkazu pod d. 2. Września, ażeby wszyscy Maltańczykowie z Malty z armią przybyli, którzyby pod różnemi pozorami znajdowali się w Alexandryi lub innym iakimkolwiek mieyscu, udali do Rachmanie dla złączenia się z legionem Maltańskim, który się tam organizuje etc.

Rozkaz dnia 26. General kommanderujący rozkazuje, ażeby każdy żołnierz, kanonier lub zwożczyk miał przy sobie naczynie blaszane, mogące w sobie pomieścić wodę na iedno-dzienną potrzebę. Kawa rozdawana będzie dla wojska za samym tylko Generała kommanderującego rozkazem, iedną racyą kawy ważyc będzie puł lota.

Wypis z kuryera Egipskiego drukującego się w Kairze w Drukarni armii Francuzkiej od dnia 29. Sierpnia do dnia 11. Października.

Nr. 1. Dnia 29. Sier. R. 6. Alexandrya. Miasto jest zacienione maytkami i ekwipażami naszych okrętow z elkadry. Wszyscy jeńcy zostali oddani. — Admiral Villeneuve z resztą elkadry popłynął ku Malcie, gdzie się złą-

czy z naszą eskadrą Tulońską, i z 3. okrętami, które znajdzie w tym porcie. Mamy tu 10. okrętow wojennych lub fregat, których ekwipaże w naysilniejszym znajdują się stanie. Fortyfikacye miasta bezpieczne są od napaści równie ze strony morza iako i od lądu. 50. armat 24. funt: 8. piecow do rozpalania kul, więcej niż 20. moździerzow znajdują się dla obrony portu. Gory osadzone są 80. armatami od napaści Arabow. Ten widok jest dla mieszkańców kraju nader zadziwiający. Magazyny tak są opatrzone, iż więcej niż przez ieden rok mogą całą wyżywić armią.

Damietta. Mieszkańcy tuteysli mocno są kontenci z postępowania wojsk Francuzkich, Pracują tu z wielkim pospiechem około fortyfikacyow uścia Nilu. Wiele armat wyłanych z Kairu osadzono już na lawetach.

Nr. 2. — 2. Wrześ: — Gaza. — Ibrahim Bey przechodził tu z niedobitkami lwemi; znajdował się w stanie godnym politowania, niemając nawet czasu opatrzyć się w żywność i w suchary w Salahich; uciepiał wiele w ściepach, gdzie musiał zostawić wiele bagażow dla przewiezienia ludzi. W cale iego podróży ścigali go arabowie rabując i zabierając mu ludzi. Mówią, iż idzie do Damaszku, gdyż Dżezzar Pasza zabronił mu przebywać w kraju pod rządem iego będącym.

Damaszek. — Basza Damaszku zakończył swe życie.

Nr. 3. — 6. Wrześ: — z Kairu d. 2. Wrześ: Mustafa namieśnik Baszy, mianowany został przez G. kommanderującego Emirem Hadji, czyli przewodnikiem karawany do Mekki. Dnia dzisiejszego w obecności całego Dywanu i szeryfow kraiowych, przyozdobiony został przepysznym zielonym kaftanem. G. K. dał mu w upominku kilka kleynotow i kosztownie ubranego konia, wyszedł od G. K. w towarzystwie wielu adiutantow. Witany był przez sześciokrotne z armat wystrzały, którym odpowiedziały baterye z cytadelli. Nil codziennie wzbiera, od stu lat nie był tak okazałym; wysokość iego jest dziś na 18. prętow i 16. cal.

Nr. 4. — 10. Wrześ: — Alexandrya — 30. Sierp: wieczorem 22. szalup Angielskich eskortowane od 2ch pocatowych statkow, pokazały się przy wstępie do kanału pod Abukir, okazując zamiar wylądowania. G. Adjutant Eskale udał się tam z mocnym oddziałem, i ukrywając go chciał dać czas Anglikom do wylądowania, nieszczęściem wystrzelila armata z tamy. Dwie szalupy były zatopione reszta się schroniła. Szkoda, iż Anglicy nie wyszli ze swoich statkow, radzibyśmy widzieć iak się też potykają na lądzie. — Sidi Mohamed Caraim przekonany o porozumieniu się z Mammelukami, po zaprzyjęciu wierności dla Rzpltej, i flużąc im za szpiega, został skazanym na śmierć. Maiątek iego na pożytek Rzpltej skonfiskowany, ekucya iego odprawiła się d. 6. Głowę iego noszono po ulicach Kairu z napisem: Coraim Szeryf Alexandryjski, skazany na śmierć, za złamanie przyjętej wierności, którą wykonał Rzpltej Francuzkiej, i za utrzymywanie związkow z Mammelukami, którym służył za szpiega.

Instytut Narodowy odebrał z Egiptu pierwszy numer dziennika który się tam drukuje pod tytułem: Dekada Egipska. Redaktorem iey jest Talien. Z tego powodu Przyjaciel Praw wyraża: Talien stawia się Dziennikarzem, przypomina nam ow wiersz Juwenalisa: Si fortuna volet, fies de Consule rhetor. Ktoby mu to był powiedział w ten czas, gdy wdzięczna Francya ogłaszała go swoim zbawcą, iż wkrótce daleko od swego kraju, nad brzegami Nilu, powroci do swego pierwszego rzemiosła Gazeciarza? Oby ieszcze raz odwróciwszy medal, mógł się stać de Rhetore Consul.

Rzeczą jest niezawodną, że dniem przed ogłoszeniem wojny Krolom Neapolitańskiemu i Sardyńskiemu, wyłany był od Dyrektoryatu kuryer z ostatniami do Wiednia propozycjami.

Minister Tofkański złożył w ręce Dyktora: Notę uniewinniającą W. Xięcia względem zajęcia przez Anglikow portu Liworno; w niej przywodzi okoliczność naysilniejszą tego miasta przez Generała Buonaparte, i podaje do uwagi, że nigdy Rząd Francuzki nie dał zapewnienia, aby podobny krok ze strony Francyi nie miał ieszcze nastąpić. — Pewna, że Dyktoryat ieszcze dotąd zachowuje milczenie względem zajęcia Liworno. — Piszą z Lizbony pod d. 10. Frimaire, (1. Grudnia) że port Mahon wytrzymał już dwa szturmy i nie myśli się poddać. — Uważają tu, że imie Generała Berthier nie znajduje się pomiędzy członkami Instytutu Egipskiego, podług dziennika dekadowego drukowanego

w Kairze pod dniem 7. Października. — Papiery *angielskie* donoszą, iż w *Irlandyi* spofitrzeżono sławnego *Caligostro*.

z Bruzelli dnia 21. Grudnia.

Dnia 18. i 19. t. m. nastąpiły niektóre potyczki między wojskami Republikantkami i insurgentami w *Campine*, którzy wielką liczbę utracili ludzi. Zda się, iż zamiar insurgentów był zbliżyć się coraz bardziej do brzegów dla komunikacji z *Anglikami*. — *Bruzella* znajduje się zawsze w stanie oblężenia. Z więzień tutejszych przeprowadzono insurgentów do *Lille*.

z Hagi dnia 22. Grudnia

Po ogłoszonej amnestyi wszyscy więźniowie po d. 31. Lipca przytrzymani, wolność otrzymali, nawet ex-dyrektorowie *van Lange* i *Wybo Fynje*, równie jak pensjonarz *van den Spiege*, *Benting* i wdowa *van der Palm*.

z Konstantynopola dnia 25. Listopada.

Po tylu na próżno rozlewianych pogłoskach, przysła tu nakoniec z *Egiptu* wiadomość, iż *Buonaparte* żyje, dodają jednak, iż znajduje się z małym korpusem w obozie oszańcowanym pod *Kairem*, w niedostatku wszelkich potrzeb. Ponieważ zaś postawił się w mocnym stanowisku obrony, przeto *Arabscy*, którzy go na wystrzał z armaty w około otoczyli, przedsięwzięli uderzyć na jego oszańcowany oboz w ten czas, kiedy *Rosyjska* i *Turecka* artyllerya przybędzie. Tym czasem przygotowania wojenne lądowe i morskie czynią się z największym pośpiechem w *Konstantynopolu*, a zrobiony układ z *Moskwą*, wspólnego działania przeciw buntownikowi *Widłyńskiemu* wkrótce ma przynieść do skutku. — Nowy W. Wezyr kazał sprzedawać nie tylko towary tutejszych kupców *Francuskich*, ale nawet meble w niewolę zajętych Republikanów. — *Basman-Oglu* ma w tutejszym ministerium wielu swoich przyjaciół. W celu pojednania się pisał on znowu kilka listów do W. Wezyra, które kto wie czy pomyślnego nie otrzymają. — W. Sultán kazał z tutejszego zamku kilku wysłaniami armatnemi oznaczyć zwycięstwa otrzymane w *Egipcie*.

z Petersburga dnia 11. Grudnia.

Na dniu wczorajszym z największą ceremonią przeczytana tu była przy podnożku tronu, proklamacya kawalerów *Maltańskich*, przez hrabiego *de Litta*, w której ci ogłaszają nawiązanie do spólbom *Pawła I. W.* Mistrzem Zakonu. Po czym przyjęcie tego zaszczytu przeczytane było przez Podkanclerzego. Oddane były potem Imperatorowi korona W. Mistrza Zakonu, wielka pieczęć tegoż, i miecz wiary. Na znak złożonego hołdu W. Mistrzowi, kawalerowie chorągwią i szpadami pokłon oddawali Monarsze, a na końcu przytąpili do pocałowania ręki jego. Imperator po skończonej tej ceremonii, rozdał hrabiemu *de Cobenzl* i 10. innym kawalerom krzyże komanderki. — Proklamacya była następująca: My *Ballifowie*, kawalerowie W. Krzyża, komandorowie etc. Zakonu *S. Jana Jerozolimskiego*, znajdujący się teraz w tutejszej rezydencji cesarskiej *Peterzbргу*. Zważywszy nieszczęśliwe położenie naszego zakonu, zupełny niedostatek środków naszych, utratę samowładztwa, rozproszenie zakonu bez głowy, i punktu zjednoczenia blaskających się członków, zagrożenie zakonowi zupełnym jego obaleniem, postanowiliśmy użyć wszystkich środków, które nam Bóg nadał, dla oddalenia zguby od tego również starożytnego i sławnego zakonu, który cały wybór szlachectwa w sobie łączy, i tyle przyśług chrześcijaństwu wyświadczył; zakonu który jest wsparty na znakomitych zasadach, tych to najmocniejszych podporach władz prawych; Przeciwnie nakoniec wdzięcznością należną dobroczynności i uczuciom Jego Imperatorskiej Mocy wszech *Rosyji*, równie jak uszanowaniem ku cnotom Jego, zaufani nadto w świętym słowie jego, iż nas nie tylko utrzyma przy wszystkich naszych przywilejach i honorach, ale wszelkich przyłoży starań w podniesieniu zakonu naszego do jak najszanowniejszego stanu dla korzyści całego chrześcijaństwa. Przeto my *Ballifowie*, kawalerowie W. Krzyża etc. Jego Imperatorską Mość *Pawła I.* Wielkim Mistrzem zakonu *S. Jana Jerozolimskiego* ogłaszamy etc. etc. Dan w *Peterzbргу* Stolicy zakonu naszego dnia 27. Października 1798.

Feld-Marszałek *Repnin* na prośby swoje z najlaskawszym pozwoleniem noszenia mundur, z służby uwolnionym został. Pulkownicy *Druszkiewicz* i *Markow*, Generał Majorami są mianowani. Generał zaś *Lasci* szefem regimentu *Markow*. — Chorąży *Glazowicz* oddalony został od regimentu *Kirysierow Bardakowskich*, z powodu iż jest synem *Ekonomy*.

z Szokolmu dnia 18. Grudnia.

Konsyliarz *Wasilief* dawniej sprawujący interella *Rosyjskie* jeszcze się tu znajduje, słychać iż czeka na ważne depeche, które z sobą do *Peterzburga* ma zabrać. — Nasze związki z *Moskwą* coraz są ścisłejsze. Ambassador *Rosyjski* *Baron de Budberg* w tych dniach był na obiedzie u Króla.

Od granic *Austryackich* dnia 29. Grudnia.

Przed kilku dniami rozeszła się wiadomość, iakoby z *Włoch* przyszedł kurier z wiadomością, iż Gen. *Mack* opanował *Ankonę*, i znalazł w niej załogę *Francuską* od 4000. ludzi wraz z G. *Championnet* zajął w niewolę, gdy jednak dotychczas gazeta dworska *Wiedeńska* nic o tym nie wspomina, pogłoskom tym wierzyć nie należy. — Wiadomość iakoby *Nelson* zabrał port *Genueński* *Spezia* jeszcze się niesprawdza, to tylko pewna, iż czeka na eskadrę *Portugalską* dla wzmocnienia się tym większego, lubo słychać, iż eskadra ta przez nawalność morla zupełnie rospędzoną została.

Ostatnie listy z *Persyi* donoszą, iż *Babakan* zaledwie uwolniony od swego przeciwnika *Ali-Mehemet-Kana*, którego po wylupieniu oczu trzyma w więzieniu, znalazł niemniej strasznego nieprzyjaciela w osobie swego własnego brata *Kuchec-Kana*, którego mianował gubernatorem w *Schiras*. Ten po klęsce *Ali-Mehemeta*, wyszedł z *Schiras* z korpusem wojska, i opanował bez przeszkody *Isphahan*, gdzie się ogłosił Cesarzem. Tym sposobem *Persya* blisko od 50. lat zaburzona, zda się jeszcze na długi czas przeznaczoną na wewnętrzne zamieszanie. Z tej przyczyny najoóźniejsi podróżni wystawiają ten kraj niegdyś kwitający, przez połowę zniszczonym.

z Brunn dnia 27. Grudnia.

Miałto nasze na dniu dzisiejszym doznało rzadkiego łczęścia, w oglądaniu ukochanego swego Monarchy *Francuska II.* wraz z *Najias*: małżonką swoją. Dom gubernialny jest mieszkaniem dla Cesarstwa *Ichmość*, również iak dla Arcy-Xiążęcia *Jozefa* Wojewody *Węgierskiego* i Arcy-Xiążęcia *Cieszyńskiego Alberta*.

z Semlinu dnia 17. Grudnia.

Listy z *Albanii* opisują następującym sposobem zdradę, której użył *Basza Janiny* na zniszczenie jednego korpusu *Francuzów*, którzy zajmowali *Powezę*, *Butrinto*, i inne kraje *Weneckie*. *Ali Basza* złączył się ściśle z przyjaciółnią z Generałem *Francuskim Rosa*, i dał mu nawet swoją córkę w małżeństwo. Odebrawszy rozkaz od Porty atakowania *Francuzów* na brzegach *Albanii*, posłał do Generała *Rosa*, z prośbą ażeby przybył do *Janina*, mając mu ważne rzeczy powierzyć. Generał *Rosa* daleki od nieufności, udał się na to miejsce. *Ali Basza* powiedział mu, iż zgromadził wojsko dla złączenia się z *Basmanem-Oglu*, i że to był dla niego jedyny sposób ratowania się, z przyczyny, iż go oskarżono w *Konstantynopolu* iako stronnika *Francuzów* i zdradziacego W. Sultana, lecz że potrzebował officerów *Francuskich*, którzyby wojskiem jego dowodzić mogli. Generał *Rosa* ukontentowany z przedsięwzięcia swojego Teścia, uczynił wszelkie rozporządzenia iakich od niego wymagał, ażeby jego wojsko przyjęło po przyjacielsku posłańców *Ali Baszy*, który wysłał swoich żołnierzy ku *Prezeza*, za śladem niektórych zaufanych emisłariuszów, z rozkazem ażeby udawali, iż przychodzą łączyć się z *Francuzami*, a potem uderzyć na nich zniemacka, i dla zapewnienia skutku tej zdrady, zatrzymał w areszcie Generała *Rosa*, jego przyjaciela *Duprę* negocyanta, i niektóre inne do jego swity należące osoby. Tym sposobem 5. do 600. *Francuzów* było niespodziewanie atakowanych, połowa została zabita, reszta w niewolę zabrana, prócz małej liczby, która się schroniła do *St. Maure*. (Ta powieść doniesiona podob-

nymże sposobem w listach z *Konstantynopola* w *Gazecie Hamburskiej* przytoczonych, tłumaczy przeciwności które się znajdują w pierwszych opisaniach przybyłych z *Albanii*: przypomnieć sobie można, iż gdy *Francuzi* donosili z *Korfu*, iż *Basza Janiny* złączył się z nimi wraz z wielką liczbą mieszkańców *Tureckich*, rapporta *Tureckie* wyrażały, iż *Basza Janiny* zupełnie pobili *Francuzów* w *Prezeza*, i zabrał im wszystkie na tym brzegu *stanowiska*.)

Od Renu dnia 20. Grudnia.

Największą nadzieję pokoju z *Rzeszą* czyni cofanie się wojsk *Francuskich*. Na dniu 18. 19. i 20. dywizye *Bernadotta* kraje zajęte zupełnie opuściły. Od dnia 20. Generał *St Cyr* wyciągnął z *Wetterawii*, a na dniu 19. główna kwatera z *Wiesbaden* do *Strazburga* jest przeniesiona.

z Gießen dnia 23. Grudnia.

G. *Bernadotte* wyciągnawszy od nas z swoją dywizją na dniu 19. ponioł z sobą łacunek powszechny, który pozyskał przez swoje łaskawe obchodzenie się w interesach wojskowych, i okazywanie w każdym razie względów ludzkości. Dał nadto dowód przychylności swojej do nauk, oddając tutejszej akademii do iey biblioteki publicznej, *Podroże Peyruza w około świata* w 4 tomach z atlasem, i *Dochodzenia względem początku Cel-tów* przez *Bacon Tacon* z figurami. Miłość nauk i rozległe wiadomości, które ten generał w wielu przypadkach okazał, skłoniły akademię do uwiecznienia imienia jego w archiwum swoim, przez nadanie mu dyplomu doktora filozofii na dniu 18 odiad jego poprzedzającym.

z Strazburga dnia 22. Grudnia.

G. *Schauenbourg* znajduje się tu od 2 dni, i objął swoy urząd Genera inspektora infanterii armii *Mogunckiej*, do której należy armia *Francuska w Helwecyi*. — Minister policji zakazał wprowadzania gazet drukujących się w *Niemczech* przez most przy *Kehl*.

D. 23. Główna kwatera armii *Francuskiej* już tu przybyła. Gen: kommand: *Jourdan* przyjechał tego wieczora; przyjmowany był przy huk armat z wałów.

z Raftad dnia 23. Grudnia.

Spodziewaia się tu zawsze Noty *Francuskiej*, mającej w sobie zawierać plan sekularyzacyi. Poślowie rozmaitych Stanów *Rzeszy* podali już Ministrom *Francuskim* tabelę swoich żądań. — Legacya *Trewirska* podała Deputacyi *Rzeszy* mocną Notę, nakłaniając ją do upraszania Cesarza, ażeby użył wszystkich sposobów które są w jego mocy, na doprowadzenie do skutku Traktatów przez jego Generałów zawartych, w celu opatrzenia w żywność *Erenbreitfleinu*, gdy żadne dyplomatyczne starania nie w tej mierze z strony Rządu *Francuskiego* otrzymać nie mogły. Legacya *Trewirska* doprasza się, ażeby roztrząśniono tę Notę na osobnej sesyi. Biskup *Bazylijski* podał także Notę względem emigrantów; wyraża w niej, iż nawet podług Praw *Francuskich*, emigranci *Niemieccy* nie mogą być za takich traktowanymi.

z Szwaycaryi dnia 12. Grudnia.

Jakiego rodzaju są pisma publiczne *Szwaycarskie*, można z wybornego prospektu dzieła pod tytułem: *Geniusz Helwecki* Ob. *Zshokke*, który trzeba wziąć za obraz teraźniejszego stanu *Rzpltey*, godniejszy uwagi nad 10. artykułów nowin politycznych. Oto są znaczniejsze jego wypisy. „Jakie *Filip Macedoński* odniósł niegdyś zwycięstwo nad miasłami związkowemi *Grecyi*, takie *Francya* też łamą prawie drogą odniosła nad nami. Interessa sobie przeciwne, niezgody związków *Greckich*, odrodzenie obywatelów, samoistność dowodców, małość duszy ogółu miasł, wszystko to było naszym wydziałem. My także mieliśmy naszą *Cheroneę* na polach *Berny* i *Richtenschwell*. Duch bohaterki naszego *Grafenried* i *Aloizego Reding* daremnie walczył przeciw potędze *Francuskiej*, byliśmy pobici, nim jeszcze legiony *Gallow* stąpiły nogą na grunt *Szwaycarski*. Jak niegdyś *Rzym* też

samą Grecją, którą pokonał, uznał za wolną dla okazania publicznego uszanowania tej to odczynnie wolności prawdy i wielkości duszy, tak równie zwycięzka Francja Helwecją wolną ogłosiła, dla utęczenia w wnukach, ich przodków. Przypomnijcie jednak, iż oswobodzona Grecja prześlata być Grecją wolną. Przypomnijcie sobie, iż przez niezgody, podstępny, zazdrość i chęć szkodenia wzajemną, stała się nędzną prowincją Rzymską, godną swojej niewoli. *Cisalpinii i Rzym* dzielący ten sam obraz stawiają nam przed oczyma. — Mężowie odczynni w których sercach krew Helwecka płynie. Czućcie zapewne tę prawdę, i nie trzeba wam ię dokończać. W teraźniejszym położeniu co możemy uczynić godniejszego przodków naszych i nas samych, iak połączyć się z stałością i mocą Helwecką dla utrzymania odczynni, zabezpieczenia ię samowładztwa, i niefrakcney godności, przez patryotyzm i heroiczne poświęcenie własnego interellu dobru ogólnemu. Kto utrzymuje pomiędzy nami niezgodę i nienawiść, kto niekontent z teraźniejszej konstytucji dla tego, że mu iaką szkodę przyniosła, żąda likwidacji ię zniszczenia; Kto zamiast doradzania, poprawienia, dopomożenia, chciwy odmiany zdala łoiąc, przypatruje się, naganiania, i samą tylko nieufność i kłótnie pomiędzy nami rozlewa, ten iest prostym zdrajcą odczynni, ten chce zguby Helweckiej nie ię zbawienia, ten ię sam moralnie piętnem sromoty naznaczył. — Nigdy nie było potrzebniejszą iak dziś rzeczą, aby patryoci Szwajcarscy iednym wielkim połączeni zostali węzłem. Nasza rewolucja daleka iest ieszcze od ukończenia. Wielka liczba ludu naszego, nie zdolna podnieść swoy umysł do wysokości nowej, prostej i na zasadach prawa ludzkości wspartej konstytucji, w płaczącej i opłakanej niewiedomości utylkuje tu i owdzie nad literą, nieznając zylku który odniosła, albo go oszacować nieumiejąc; i nadstawia ucha na podszepty rannych licznymi pocilkami oligarchow i fanatycznych xięży, w nadziei otrzymania nieiakię od nich pociechy. Nawyknięcie do dawnego toru, ambicya osiągnięcia urzędów, samolitość bogatych familiow, sfumiony zapal ku dobru powszechnemu, duch samokupstwa handlujących, zupełny niedostatek dobrych szkół i instytucow dla wychowania młodzieży. Oro są mężowie odczynni, tak liczne źródła bezprawio, które sfumieniami swoimi obiaiają się o lepszy skład rządu, i pragną go podkopać. — Lud nasz chwieje się pomiędzy boiaźnią i nadzieją. Nie żąda on wprawdzie powrotu dawnego rzeczy porządku, nie może iednak z zupełnym zaufaniem przejść ducha nowego rządu, nie znając go do brze, a raczy nie mogąc tego pojąć, iż wprowadzenie najlepszych rzeczy, zawsze dawniej nawet z przymusem i nieprzychylnością powiązane bywało. Lud ten iest to dobre i pełne sił, lecz przez zbytnią nad nim opiekę dawnego kantonow rządu, zle wychowane dzieci. Odziedziczyło wprawdzie domowe przodkow lwych cnoty, lecz nie sposób myślenia republikański, ani ich bohaterką miłość odczynni. Obrządki religii i zylk prywatny, pierwszeństwo u niego mają przed wszystkimi innymi rzeczami. Nie nauczył się on znać odczynni, bo zna tylko wielką swoią, miało lub kanton. Zyczenia, nadzieje, zabiegi krzyżują się nawzajem. Tu drżą katolicy z boiaźnią, aby im przysięga obywatelka do zbawienia nie szkodziła, tam inni uważają odkupienie się od dzieciń, iako akt tyranii, który przed kilku miesiący za niespodziane dobrodziejstwo poczytywali. — Mężowie odczynni oto macie przed oczyma waszemi smutny obraz kraju, wypracujcie go, przetrzymajcie wszystkie wypadki i kłeski wyniknąć mogące, oducicie się z dobrowolnego snu waszego, i przypatrzcie się cichej prawdzie. Oto leży konstytucja nasza, uroczyste przez wszystkich obywatelow zaprzysiężona. Helwecką musi przez nią stać się mocniejszą i bardziej znaczącą w rządzie mocarstw Europejskich, niż nią była dawniej, i mogła nią być w dawnym swoim, zdrożnym, i pełnym sprzeczności kształcie rządu. Cze-

goż nie dostać ieszcze do dokończenia tej całości? Oro tego iedynie, aby duch narodu zjednoczył się z duchem swego prawodawstwa. Do tego każdy, co nie w samych uszczach ale i w sercu miłość odczynni noś, podług sił i własności swojej dążyć powinien. Ten iest cel, u którego ię wszyscy zniżyda patryoci. — Wspomnijcie Ob. Zschokke dla szacownych piora swego i patryotyzmu przymiotow, będzie wydawać od 1. Stycznia 1799 gazetę Dyrektoryatu pod tytułem: *Powszechna gazeta Helwecka*. — Bez trudności werbunek po całej Szwajcarii iest ulkutechniany. W głównej kwaterze w Zurich założony iest lazaret na 4000. ludzi. — Handel między Szwabią i nami do tych czas ściśniony zostaje. — Liczba armat które Szwajcarya od Francji nazać otrzymała, wynosi 486. sztuk. Już 53. znowu na swoje miejsca są przystawione. Koszt transportu wynosi 40,000 frankow.

Dnia 20. Grudnia.

Minister Francuski Perrochel oświadczył naszemu Dyrektoryatowi, iż rząd Francuski nie może ratyfikować traktatu łosownego do polikow 18. tylicy ludzi, chyba z odmianami następującymi: Iż Francja nie będzie się zatrudniać uzbraianiem wojsk wspomnianych, ale rząd Helwecki; Iż zamiast podkarbiego i kommissarzow Szwajcarskich w dostarczaniu żywności do magazynow, które Francja założy w Helweckiej, rzecz tę całą podkarbi i kommissarz armii Francuskiej odbywać będzie. Dyrektoryat odmian te komunikował Clau Prawodawczemu, i zapewniał, iż zgodzono się na nie w wydziale tajnym.

z Raguzy dnia 16. Grudnia.

Rząd nasz ogłosił następującą Notę urzędową. „Rzeczpospolita Raguzkańska nie czyni, ani nigdy żadnego uzbraiania nie czyniła, bo się od nikogo napaści nie lęka. Zachowuje najszczęśliwszą neutralność, i okazuje dla wszystkich mocarstw największe poważenie, i względy pełne szacunku. To oświadczenie zbija dostatecznie wszystkie fałszywe pogłoski płośnie roznoszone, które przypisać należy osobom mało przychylnym do Rzpltej, a które zazdroścą ię ię zupełnej spokojności.

z Mediolanu dnia 15. Grudnia.

Umieściliśmy treść kapitulacji między królem Sardynskim i Generałem kommandującym Joubert zawartej, przyłączamy teraz ię osnovę. Art. 1. Król Jmć Sardynski oświadcza, iż się zrzeka sprawowania wszelkiej władzy w Piemoncie, a najszczęśliwiej rozkazuje wszystkim swoim poddanym, ażeby byli posłusznymi tymczasowemu rządowi, który przez Generała Francuskiego będzie poftanowionym. 2. J.K. Mość rozkazuje armii Piemonckiej, ażeby się uważała całkowitą częścią armii Francuskiej we Włoszech. 3. J.K. Mość rozkazuje Generałowi Priocca lwemu ministrowi, ażeby się udał do cytadeli Turynskiej iako zakładnik. — 4. J. K. Mość rozkazuje Rządowi Turynskiemu, ażeby przyjmował i ulkutechniał wszelkie rozkazy Generała Francuskiego do utrzymywania spokojności publicznej dążące. — 5. W tym wszystkim co się ściaga do obrządku katolickiego i bezpieczeństwa własności, żadna nie zaydzie odmiana. 6. Król i cała familia Królewska będzie się mogła udać do Sardynii w towarzystwie swoich gwardyow i oddziału wojska Francuskiego. — 7. Piemonccykwowie, którzy zechcą wynieść się z Piemontu i dobra swoje wyprzedzić, niedoświadczają w tym żadnej przeszkody. — 8. Okręty mocarstw w wojnie z Francją zostających, nie będą mogły być w Sardynii przyjmowanymi. — Osoby, które na mocy tej kapitulacji G. Joubert wezwiał do sprawowania tymczasowego rządu, są rodowitemi Piemonccykami, ludzie rozsądni i sprawiedliwi, a po większej części przez samego Króla do tych urzędow mianowani. — Król z całą swoją familią wyjechał d. 10. Grud. z Turynu, i udał się drogą ku Parmie. Jest mniemanie, iż Król Jmć władzie na okręt w Liwornie. — Zapewniając, iż Król Sardynski otrzymał pozwolenie zabrania wszystkich pieniędzy, które znajdowały się w jego łkzyniach, równie iako meblow i sprzętow, które mu mogły być potrzebnymi.

z Genui dnia 10. Grudnia.

Ob. Belleville przesłał wiadomość naszemu Dyrektoryatowi o zajęciu w pollellji Piemontu, przez siły następujące: „Obywatele Dyrektoryowie. Przyszliście nakoniec moment sprawiedliwości. Pismo, które przesyłam, dowiedzie wam, iż łącząc się z wielkim Naarodem, zabezpieczycie chwałę i szczęśliwość waszej odczynni. Dwor, który nienawidził Liguryczykow za przywiązanie ich do wolności, wkrótce zaśluzoną odbierze nagrodę.

Dalszy ciąg znacniejszych zdarzeń roku 1798.

Sierpień. — Dnia 1. Traktat przymierza między Francją i Helwecją zawarty. — D. 2. Bitwa floty Francuskiej z flotą Angielską pod Abukir. — D. 7. Rzesza zezwoliła na zburzenie po zawarciu pokoju fortecy Erenbreitsteinu, Kehl, Kassel, Mors, i wyspy S. Piotra. — D. 17. Instalacja nowego Dyrektoryatu Rzpltej Bawarskiej. — D. 22. Wojsko Francuskie pod kommandą Gen. Humbert wylądowało do Killala w Irlandyi. — D. 24. Podpisany Traktat zaczepny i odporny między Francją i Helwecją. — D. 27. Dyrektoryat Francuski na publiczny festy przyimuie ministrów Helweckich. — D. 29. Xiężę Repnin przybywa do Wiednia. — W tym miesiącu wojska Angielskie ułępują z St. Domingo.

Wrzesień. — Dnia 3. Nowa konstytucja w Rzpltej Cisalpińskiej. — D. 8. Kłeska Francuzow w Irlandyi pod kommandą Gen. Humbert. — D. 10. Porta Ottomańska wypowiada wojnę Francji. — D. 16. Nowa wyprawa Francuska złożona z 1. okrętu liniowego i 8. fregat wychodzi z stanowiska Berthoume pod kommandą Generała Hardy do Irlandyi. — Tegoż i 29. nowe rozruchy w Turynie. — Flota Rosyjska przechodzi przez Dardanellę i łączy się z flotą Turecką. — D. 24. Ciało Prawodawcze Rzpltej Francuskiej poftanawia nowy zaciąg z 200. tylicy wojska. — Na końcu tego miesiąca Pichegru i inni deportowani przybyli z Kaennu do Londynu. — W Filadelfii żółta gorączka od dwóch miesięcy okropnie sprawiała spustoszenie. (Reszta potym.)

OBWIESZCZENIE.

Chcąc aby Publiczność w dostaniu papieru stemplowanego i kart tak w mieście Warszawie, iako i przedmieściu Praskim wielką znalazła łatwość, oraz aby kasy Królewskie miały potrzebne bezpieczeństwo, postanowiono zostało, iż przeda onych ma być wolną pod pewnymi warunkami; wprzód jednak nim przepły takowe zostały ogłoszone, podaje się tymczasem do wiadomości publicznej, iż znaleźć można następujące gatunki papieru stemplowanego. — a) Arkusz po 80. Talarow. 50. T. 48. T. 24. T. 20. T. 18. T. 12. T. 10. T. 6. T. 5. T. 4. T. 2. T. 16. dobrych grozy. — 2. T. 12. d. gr. 2. T. 1. T. 12. d. gr. 1. T. 8. d. gr. 1. T. 20. d. gr. 18. d. gr. 16. d. gr. 12. d. gr. 10. d. gr. 9. d. gr. 8. d. gr. 6. d. gr. 5. d. gr. 3. d. gr. 2. d. gr. 1. i pol d. gr. 1. d. gr. 6. fen: 4. fen. — b) Plenipotencye stemplowane po 10. 10. d. gr. 8. d. gr. — c) Karty stemplowane, ialia kart tarokowych w miedzi rżniętych 1. T. 8. d. gr. ditto 1. T. ditto 16. d. gr. Francuskich ditto 12. d. gr. 10. d. gr. 8. d. gr. Niemieckich 12. d. gr. 10. d. gr. 8. d. gr. 4. d. gr. 2. d. gr. Co się zaś tyczy używania papieru i plenipotencyi, takowe oznaczone zostało w Edykcie Stemplowym pod d. 13. Maja 1766. i w Patencie względem zachowania przepisow Edyktem uczynionych. — Przedaż takowa praktykowana ię dotąd w Warszawie i Przedzie przez kupcow szczególnych do tego przyiętych; a nadgród dwóch procentow była im za to ołtrżona. Z tym wyłktem iest wola Kamery J. K. Mei Prusk Południowych Woienno-Ekonomiczney niżej podpisanej, aby od daty niniejszego obwieszczenia handel takowych materiałów stemplowych w Mieście Warszawie i przedmieściu Praskim (iako się wyżej namieciło) był wolnym, a bawijacy się iaz przedażą zylkiwali 4. procent remuneracyi. Kto ma ochotę brać ryczałtem materiały, może onych dostać ze składu głównego dla Miasta Warszawy przeznaczonego za 4. procent Rabbatu. Skład ten znajduje się teraz w Pałacu Kollegiow Kraiowych: należy się pytać o Kasyera Stemplowego i Konsyliarza Komisji Hollmana: gdzie negocjacya o takowy materiał zrobić można w lecie od godziny 8mej, a w zimie od godziny gtej do południa. Aby jednak Kasyer tenże, drobnostkami aozdau tego nie był zatrudnionym, stanowią się oraz, że ten tylko, który w znacznej kwocie, a najmniej za 50. Talarow szacunku, żadać będzie tychże materiałów, i takowe w gotowiznie monetą grubą zapłaci, do ryczałtowego onych kupna przypuszczonym zostanie. Gdyby zaś kto zyczył ciągle znaczniejszy u siebie skład utrzymywać, i dopełniać go zawsze przez zakupowanie świeżych materiałów gotowizną, w takim razie Kamera J. K. Mei iest skłonną nawet i na to zezwolić, iednak szczególnie za kaucją bezpieczną na dobra Ziemię, lub domy murowane zapisać się powinna, akwotę materiałów na skład branych odpowiadając. W przypadku, gdyby ktokolwiek z kupujących materiały stemplowe na procent, lub biorący one na kaucją, nie mógł ich sprzedać, takowe przyięte będą na powrót przez generalny skład stemplowy, pieniądze zaś za nie dane, za potrąceniem ach procentow akkordowenych natychmiast zwroczone zostaną. Samo ię iednak przez się rozumie, że Materiały te zwrócić się mające, powinny być czyste i w tym stanie w jakim były dane na sprzedaż. Bydż może, że przy takowym urządzeniu, szczególne gatunki papieru lub kart znajdować się nie będą, u Kupcow za gotowe pieniądze składy utrzymujących, a iednak żądane bydż mogą przez kogo, aby więc nikt żadnych w iey mierze nie miał trudności, Kamera J. K. Mei wydać kazała znaczny skład materiałów takowych P. Tempelhoff Kapitanowi i Kasyerowi Prowincjonalnemu Clau, nie daleko rezydujący Kamery na koworze celney w tych łamych zabudowaniach mieszkającemu, gdzie był dawniuy skład Polski Papieru stemplowanego. Tym łposobem zawsze będzie można takowemu zaradzić niedostatkowi. Reszta Kamery J. K. Mei nie mogła nie dostrzedz, że żydzi obłobliwiey Papier i Karty stemplowane wyższą ceną przedaia, niż ię stemplowane. Takowe bezprawie zakazuje się pod karą 6ciu Talarow za każdą kontrawencyą ściągając się mającą. Ten zaś kto będzie w stanie dowieść i wyjaśnić takowe przestępstwo, oprócz zamilczenia iego nazwiska, iezeli tego żada, połowę kwoty za karę wyznaczoną pozylka. Dan w Warszawie dnia 12. Grudnia 1798:—

J. K. Mei Prusk Południowych Woienno-Ekonomiczna Kamera.